

ประสิทธิผลของการสอนแบบเอ็กซีพลิซิฟต่อทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

The Effectiveness of Explicit Instruction on Thai Reading Skills of Chinese Students Learning Thai as a Second Language

วันที่รับบทความ: 19 ก.ย. 68

วันที่แก้ไขบทความ: 21 ก.พ. 69

วันที่ตอบรับ: 1 มี.ค. 69

WANG RUI¹

สมหวัง อินทร์ไชย²

Somwang Inchai²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซีพลิซิฟ และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบเอ็กซีพลิซิฟกับกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ การวิจัยเชิงทดลองแบบสองกลุ่มวัดก่อนและหลัง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 42 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 21 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซีพลิซิฟ แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทย จำนวน 100 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบเอ็กซีพลิซิฟมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01 และ 2) นักศึกษากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01 ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซีพลิซิฟสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังเสนอแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติในระดับอุดมศึกษา

คำสำคัญ: การสอนแบบเอ็กซีพลิซิฟ ทักษะการอ่านภาษาไทย นักศึกษาชาวจีน ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง การเรียนรู้ภาษาที่สอง

¹นักศึกษาลัทธิศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (2567)

¹Master of Arts in Teaching Thai Language, Faculty of Humanities and Social Sciences, Chiang Rai Rajabhat University (2024)

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (อาจารย์ที่ปรึกษา)

²Assistant Professor in Master of Arts in Teaching Thai Language Program. Chiang Rai Rajabhat University. (Advisor)

Abstract

This study aimed to 1) examine the achievement in Thai reading skills of Chinese students learning Thai as a second language before and after receiving explicit instruction and 2) compare the reading achievement between students taught using explicit instruction and those taught using the traditional method. The study employed an experimental research design using a Pretest - Posttest Control Group Design model. The sample consisted of 42 Chinese students majoring in Thai, divided into an experimental group and a control group, with 21 students in each group. The research instruments included explicit instructional lesson plans, traditional lesson plans, and a Thai reading skill test consisting of 100 items. Data were analyzed using mean, standard deviation, and t-tests.

The findings revealed that 1) students who received explicit instruction demonstrated significantly higher posttest scores compared to their pretest scores at the .01 level, and 2) the experimental group outperformed the control group at the .01 level of statistical significance. These findings suggest that explicit instruction effectively enhances Thai reading skills among Chinese students learning Thai as a second language. The findings also provide pedagogical implications for curriculum development in Thai language programs for international students at the higher education level.

Keywords: Explicit Instruction, Thai Reading Skills, Chinese Students, Thai as a Second Language, Language Pedagogy

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท (Explicit Instruction) เป็นแนวทางการสอนที่เน้นการอธิบายอย่างชัดเจน มีลำดับขั้นตอนเป็นระบบ และมุ่งให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเชิงลึกผ่านการสาธิต การฝึกปฏิบัติแบบมีการชี้แนะ และการฝึกอย่างอิสระตามลำดับขั้น (Rosenshine, 1986 อ้างถึงใน วัชรรา เล่าเรียนดี, 2547) วิธีการสอนดังกล่าวได้รับการยอมรับว่าสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะทักษะการอ่านซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษา งานวิจัยของศิริรัตน์ เกิดแก้ว (2553) และศิริดา เอียดแก้ว (2548) พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลลิซิทสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านของผู้เรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม งานวิจัยส่วนใหญ่ยังมุ่งเน้นผู้เรียนระดับประถมศึกษา และยังขาดการศึกษาที่ประยุกต์ใช้แนวทางดังกล่าวกับนักศึกษาต่างชาติในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะกลุ่มนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ซึ่งยังถือเป็นช่องว่างขององค์ความรู้ที่ควรได้รับการศึกษาเพิ่มเติม

ทักษะการอ่านภาษาไทยนับเป็นทักษะพื้นฐานที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอื่น ๆ ได้แก่ การฟัง การพูด และการเขียน นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมักประสบปัญหาในการอ่านคำสะกดและการจับใจความ เนื่องจากโครงสร้างระบบเสียงและตัวอักษรของภาษาไทยมีความแตกต่างจากภาษาจีนอย่างชัดเจน ส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดในการอ่านและสะกดคำ งานวิจัยที่ผ่านมาแม้จะเสนอแนวทางการสอนหลายรูปแบบ แต่ยังไม่ปรากฏงานวิจัยที่ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลลิซิทต่อทักษะการอ่านในบริบทของนักศึกษาชาวจีน

ในระดับมหาวิทยาลัยอย่างเป็นระบบ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องศึกษาว่าการจัดการเรียนรู้รูปแบบดังกล่าวจะสามารถแก้ปัญหาการอ่านของนักศึกษากลุ่มนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด

นอกจากนี้ งานวิจัยในบริบทของการเรียนภาษาที่สองในต่างประเทศยังชี้ให้เห็นว่าการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิทมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนที่มีพื้นฐานภาษาแม่แตกต่างจากภาษาเป้าหมาย โดยเฉพาะในกรณีของผู้เรียนที่ต้องเผชิญกับระบบตัวอักษรและโครงสร้างเสียงที่แตกต่างอย่างมาก งานวิจัยด้านการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองพบว่า การชี้แจงโครงสร้างภาษาอย่างเป็นระบบและการฝึกปฏิบัติแบบมีการชี้แนะช่วยลดข้อผิดพลาดด้านการอ่านและเพิ่มความแม่นยำของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นไปได้ในการประยุกต์ใช้แนวทางดังกล่าวในบริบทของการเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลีซิท และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิทกับกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ การวิจัยดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองแบบสองกลุ่มวัดก่อนและหลังการทดลอง เพื่อให้ได้ข้อค้นพบเชิงประจักษ์ที่สามารถนำไปใช้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติในระดับอุดมศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนสาขาวิชาภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนโดยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิท
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนสาขาวิชาภาษาไทยที่เรียนแบบเอ็กซ์พลีซิทกับที่เรียนแบบปกติ

ประโยชน์ของการศึกษา

1. นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิท สามารถอ่านสะกดคำในภาษาไทยได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพการอ่านมากขึ้น
2. อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาภาษาไทย และสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ได้แนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาไทย ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับสาขาวิชาอื่น ๆ ที่มีนักศึกษาต่างชาติที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
3. เป็นแนวทางให้นักศึกษาชาวจีนสาขาวิชาภาษาไทย และสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ ไปปรับประยุกต์สำหรับการเรียนในระดับที่สูงขึ้นต่อไปได้

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คัดเลือกจากเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คัดเลือกจากเนื้อหาในหนังสือเรียนภาษาไทยพื้นฐาน 1 (พ.ศ. 2551) โดยมุ่งเน้นทักษะการอ่านคำสะกดตามมาตราตัวสะกดภาษาไทย ซึ่งประกอบด้วย

มาตราแม่ก มาตราแม่ค มาตราแม่ข มาตราแม่ง มาตราแม่กน มาตราแม่กม มาตราแม่เกย และมาตราแม่เกว ทั้งนี้เนื้อหาถูกจัดเรียงลำดับจากง่ายไปยาก เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลิชิต และเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในระดับอุดมศึกษา

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชาวจีน ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 42 คน แบ่งออกเป็น 2 ห้องเรียน ห้องละ 21 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และกำหนดให้ห้องปี 2/1 เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลิชิต และห้องปี 2/2 เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ ทั้งนี้ทั้งสองกลุ่มมีพื้นฐานผลสัมฤทธิ์ใกล้เคียงกันก่อนการทดลอง

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การดำเนินการวิจัยใช้ระยะเวลา 4 สัปดาห์ ระหว่างเดือนตุลาคม – พฤศจิกายน พ.ศ. 2566 รวมระยะเวลาการทดลองทั้งสิ้น 1 เดือน

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ นักศึกษาชาวจีน ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้อง คือ ห้องชั้นปี 2/1 จำนวน 21 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับสอนแบบเอ็กซ์พลิชิต (กลุ่มทดลอง) และห้องชั้นปี 2/2 จำนวน 21 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับสอนแบบปกติ (กลุ่มควบคุม) โดยผู้วิจัยได้พิจารณาจากผลการเรียนวิชาภาษาไทยในภาคเรียนที่ 1 ที่ผ่านมา พบว่า นักศึกษาชาวจีนห้อง 1 ชั้นปี 2/2 มีผลการเรียนเฉลี่ยสูงกว่าห้องชั้นปี 2/1 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้รับการกำหนดตามสภาพห้องเรียนที่มีอยู่เดิม โดยมีการตั้งสมมติฐานเพื่อทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ระหว่างสองกลุ่ม

2. แบบแผนการทดลอง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เป็นการทดลองแบบสองกลุ่มวัดก่อนและหลัง ซึ่งเป็นแบบแผนที่มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลองโดยวัดซ้ำหลาย ๆ ครั้ง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือสำหรับดำเนินการวิจัย และเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 3 แบบ คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลิชิต 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 3) แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทย

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในขั้นผู้วิจัยตอนแรกจัดทำหนังสือเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัย จากนั้นใช้เครื่องมือสำหรับการวิจัยที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเรียบร้อยแล้วไปทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกับนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองสาขาวิชาภาษาไทย หลังจากทำการทดลองเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์และรายงานผล

6. การวิเคราะห์ข้อมูล 3 ด้าน ได้แก่ 1) วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนสาขาวิชาภาษาไทย แล้วได้รับการสอนด้วยวิธีแบบเอ็กซ์พลิชิต 2) วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนสาขาวิชาภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน โดยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิต 3) วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนสาขาวิชาภาษาไทยที่เรียนโดยวิธีแบบเอ็กซ์พลิชิตกับแบบปกติ

7. สถิติที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าร้อยละ (Percentage) 2) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าสถิติ t-test แบบ Dependent Samples และ Independent Samples

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนสาขาวิชาภาษาไทย โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีดังนี้ คือ

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนสาขาวิชาภาษาไทยหลังเรียน ทดสอบโดยรูปแบบทักษะการอ่านสะกดคำด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิต มีคะแนนทดสอบเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 89.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.17

2. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนสาขาวิชาภาษาไทยก่อนเรียน และหลังเรียน จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมีการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญหลังจากที่ได้เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิตโดยคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (จากตารางที่ 2)

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบของนักศึกษาที่ได้จากการวัดทักษะการอ่านภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนที่สอนโดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิต

วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิต	n	$\bar{X}$	S.D.	t-test	p
ก่อนเรียน	21	52.24	15.37	13.18**	.01
หลังเรียน	21	89.00	7.17		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนสาขาวิชาภาษาไทยที่เรียนแบบเอ็กซ์พลิชิตกับที่เรียนแบบปกติ จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยโดยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิต มีทักษะการอ่านภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จากตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนสาขาวิชาภาษาไทยโดยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทกับวิธีการสอนแบบปกติ

วิธีการสอน	n	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	p
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
เอ็กซ์พลลิซิท	21	52.24	15.37	89.00	7.17	5.61**	.01
แบบปกติ	21	52.00	14.55	78.06	7.92		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาไทย โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 21 คน ด้วยแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 100 ข้อ 100 คะแนน ได้แบ่งออกเป็น 2 แบบ ได้แก่ 1) การทดสอบแบบปรนัย 50 คะแนน และ 2) การทดสอบแบบอัตนัยการอ่านคำ 50 คะแนน หลังได้รับการสอนด้วยวิธีแบบเอ็กซ์พลลิซิทพบว่า มีคะแนนทดสอบเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 89.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.17 ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยที่เรียนด้วยวิธีแบบเอ็กซ์พลลิซิท มีค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80.00

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาไทย โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 21 คน ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท โดยการทดสอบด้วยค่าสถิติแบบ t (t-test) พบว่า นักศึกษาที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท มีทักษะการอ่านภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งหมายถึงความแตกต่างนี้มีความสำคัญทางสถิติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทสามารถเพิ่มทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยดีขึ้น

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาไทย โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่เรียนวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทกับปกติ พบว่า นักศึกษาชาวจีนที่เรียนวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทจะมีทักษะการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักศึกษาชาวจีนที่เรียนวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งหมายถึงความแตกต่างนี้มีความสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทสามารถปรับปรุงทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนได้ดีกว่าวิธีการสอนแบบปกติ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องผลของการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองทั้ง 3 ประเด็น สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า 1) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาไทย หลังได้รับการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท นักศึกษามี

คะแนนทดสอบเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 89.00 ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 80 ผลลัพธ์นี้แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทที่มีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจนและมีการระบุเทคนิคการสอนของผู้สอนรวมถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาอย่างละเอียด การเน้นการเรียนรู้จากการสอนของผู้สอนโดยตรงช่วยให้นักศึกษาเกิดทักษะการอ่านได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังสามารถแก้ปัญหาที่นักศึกษามักพบ วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 เริ่มจากการทบทวนความรู้เดิมก่อน เป็นการพูดคุยอภิปราย ชักถาม แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับความรู้เดิมที่ได้เรียนผ่านไป โดยเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ เมื่อมีการพูดคุย แลกเปลี่ยนความรู้เดิมเสร็จแล้ว จึงสอนขั้นตอนที่ 2 ซึ่งเป็นขั้นที่ผู้สอนบรรยายหรืออธิบายเนื้อหาที่จะเรียนให้ฟังและยกตัวอย่างประกอบ เมื่อสอนขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 เรียบร้อยแล้ว จึงให้นักศึกษาปฏิบัติในขั้นตอนที่ 3 คือ ฝึกปฏิบัติโดยผู้สอนแนะนำอย่างต่อเนื่อง โดยการฝึกอ่านคำจากแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยที่ผู้สอนเตรียมไว้ และให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติเองทันที จนกว่านักศึกษาจะฝึกอ่านได้ถูกต้อง ผู้สอนคอยให้คำแนะนำโดยในขั้นตอนที่ 4 การให้ข้อมูลย้อนกลับและวิธีการแก้ไข เป็นการเช็คคำอ่านที่นักศึกษาได้อ่านแล้ว ซึ่งขั้นตอนที่ 3 กับขั้นตอนที่ 4 เป็นขั้นที่ต้องสอนควบคู่กันไปจึงจะประสบผลสำเร็จ ส่วนขั้นตอนที่ 5 ฝึกปฏิบัติอย่างอิสระเป็นขั้นที่ให้นักศึกษาฝึกอ่านจนนักศึกษาเกิดความชำนาญมากยิ่งขึ้นและขั้นตอนที่ 6 สรุปทบทวนเป็นการช่วยให้นักศึกษาเกิดความจำมากขึ้นกว่าเดิม เมื่อนักศึกษาอ่านได้ถูกต้อง และคล่องแคล่วแล้ว ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความมั่นใจ สามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานการศึกษาในระดับสูงขึ้น แสดงให้เห็นว่ากระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท เป็นกระบวนการที่ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้และมีทักษะด้านการอ่านภาษาไทยได้ดีกว่าการสอนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ ศิริรัตน์ เกิดแก้ว (2553, น. 58) ที่ได้ทดลองนำวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องมาตราตัวสะกดภาษาไทย โดยดำเนินการตามกระบวนการเรียนการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท 6 ขั้นตอนซึ่งเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกัน เริ่มตั้งแต่ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียน จนถึงขั้นสุดท้าย คือ การทบทวนการเรียนรู้ที่ผ่าน กระบวนการดังกล่าวนี้ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการเรียนรู้ได้ดี และมีความคงทนในความรู้ที่ได้รับ โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะด้านการอ่าน เพราะทักษะการอ่านเป็นทักษะที่เกี่ยวพันกับทักษะอีก 3 ด้าน คือ ฟัง พูด และเขียน และสอดคล้องกับแนวคิดของ โรเซ็น ชายน์ (Rosenshine, 1986 อ้างถึงใน วิษณุ รัตนะ, 2556) ที่ได้นำเสนอแนวคิดถึงทักษะการอ่านของนักเรียนว่า เป็นทักษะที่สำคัญและมีประโยชน์มาก เนื่องจากเป็นทักษะที่ต้องใช้ในการเรียนรู้ในชั้นเรียนและในชีวิตประจำวัน เพราะหากอ่านไม่ได้ อ่านไม่คล่อง หรืออ่านแล้วจับใจความไม่ได้ ก็ไม่สามารถที่จะเรียนรู้ในศาสตร์ต่างๆ ได้ ดังนั้น การนำกระบวนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพที่แท้จริง ในงานวิจัยของศรดา เอียดแก้ว (2548, น. 90-106) ยังพบว่า ผลการเรียนรู้ภาษาไทยในเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำของผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการศึกษาวิจัยเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท สามารถช่วยให้นักเรียนและนักศึกษาเกิดทักษะการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ การสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทจึงเป็นแนวทางการสอนที่มีประสิทธิภาพสูงในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของผู้เรียน โดยเฉพาะในกรณีของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ซึ่งผลการศึกษพบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาไทย สูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลซิที พบว่า มีทักษะการอ่านภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ คะแนนหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลซิทีสูงกว่าก่อนเรียน ปัจจัยหลักที่ทำให้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลซิทีมีประสิทธิภาพคือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีเป้าหมายชัดเจนและมีขั้นตอนที่เป็นระบบ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถฝึกอ่านคำได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และคล่องแคล่วมากขึ้น รายละเอียดของกิจกรรมขั้นตอนการสอนแบบเอ็กซ์พลซิทีที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ การให้ความสำคัญกับขั้นตอนกิจกรรมการสอนอย่างเต็มที่ ผู้สอนต้องเน้นทุกขั้นตอนของการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยแต่ละขั้นตอนและแต่ละประเด็นที่สอนล้วนต้องให้ความสำคัญจึงจะประสบความสำเร็จ คือ จะต้องมีการทบทวนความรู้เดิมทุกครั้งก่อนสอนเนื้อหาใหม่ ซึ่งผู้สอนจะมีบทบาทมาก โดยจะต้องมีการอธิบายจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนการสอน จากนั้นจึงเริ่มขั้นตอนการปฏิบัติโดยผู้สอนให้การแนะนำอย่างต่อเนื่อง เป็นการให้ผู้เรียนฝึกอ่านคำ โดยผู้สอนจะต้องเป็นผู้ดูแลให้ความสำคัญกับขั้นนี้ให้มากที่สุด ผู้เรียนจะเกิดทักษะการอ่านได้นั้นเกิดจากขั้นตอนนี้ ซึ่งสอดคล้องกับสิริรัตน์ เกิดแก้ว (2553, น. 78-79) ที่ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านมาตราตัวสะกดของผู้เรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลซิที สรุปได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลซิทีมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับวิธีสอนที่โรเซนไชน์ใช้สอน (Rosenshine 1986, อ้างถึงใน วัชรรา เล่าเรียนดี 2547, น. 51-55) ซึ่งพบว่าวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลซิทีสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลซิทีและวิธีการสอนแบบปกติ ได้พบว่า นักศึกษาชาวจีนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลซิทีมีทักษะการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักศึกษาชาวจีนที่เรียนวิธีการสอนแบบปกติโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สาเหตุที่ทำให้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลซิที (สำหรับกลุ่มทดลอง) แตกต่างจากวิธีการสอนแบบปกติ (สำหรับกลุ่มควบคุม) คือ กระบวนการเรียนการสอนที่มีความแตกต่างโดยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลซิทีเป็นวิธีการสอนที่มีขั้นตอนและเป้าหมายในการสอนที่ชัดเจน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกอ่านให้ถูกต้องและคล่องแคล่วก่อนที่จะเรียนในขั้นต่อไป ซึ่งจะประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ส่วนวิธีการสอนแบบปกติ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 บรรยายเนื้อหา ขั้นตอนที่ 2 ทำแบบฝึกหัด ขั้นตอนที่ 3 สรุป โดยวิธีการสอนแบบปกติเป็นวิธีสอนทั่วไปและไม่ได้เน้นให้ผู้เรียนฝึกอ่านไปทีละประเด็น และยังไม่ได้นั่นเน้นการให้ผู้เรียนฝึกอ่านให้ถูกต้องจนกว่าฝึกอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว จึงทำให้การสอนด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลซิที สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านได้มากกว่าวิธีการสอนแบบปกติ ดังที่ ทิศนา แคมมณี (2551, น. 117) ได้กล่าวว่า วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลซิที หรือการจัดการเรียนการสอนแบบจัดแจงว่าเป็นวิธีการสอนที่พัฒนาโดยโรเซนชาชน์ และสติเวนส์ (Rosenhine & Stevens) ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน โดยจำเป็นต้องมีความร่วมมือระหว่างผู้เรียนและผู้สอนเพื่อให้ประสบความสำเร็จ ผู้สอนต้องเข้าใจและมีความสามารถในการนำวิธีการสอนนี้ไปใช้ในกิจกรรมการสอนได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับศิริดา เอียดแก้ว

(2548, น. 90-106) ที่ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทยในด้านชนิดและหน้าที่ของคำของผู้เรียน โดยเปรียบเทียบการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิทกับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่สอนโดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิทมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบกับผู้เรียนที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ ทั้งในด้านชนิดและหน้าที่ของคำ ดังนั้นวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิทจึงเป็นทางเลือกที่ดีสำหรับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย โดยเฉพาะสำหรับนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถอธิบายได้ในกรอบแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition: SLA) ซึ่งเน้นความสำคัญของการรับข้อมูลภาษาที่มีโครงสร้างชัดเจนและเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิด Input Hypothesis ของ Krashen ที่เสนอว่าผู้เรียนจะสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้เมื่อได้รับข้อมูลภาษาที่เข้าใจได้ (comprehensible input) และมีการจัดลำดับความยากอย่างเหมาะสม การจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลีซิทที่มีขั้นตอนชัดเจนและการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างต่อเนื่องจึงช่วยให้ผู้เรียนสามารถประมวลผลข้อมูลทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิทเป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพมากกว่าวิธีการสอนแบบปกติ เนื่องจากการฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ และการทบทวนอย่างสม่ำเสมอช่วยให้ทักษะการอ่านของผู้เรียนมีความคงทนและพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับบริบทของการสอนภาษาที่สองในประเทศอื่น พบว่าแนวทางการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิทได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในงานวิจัยด้านการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และการเรียนภาษาต่างประเทศในประเทศญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ ซึ่งพบว่าการจัดการเรียนรู้ที่มีโครงสร้างชัดเจนและการฝึกปฏิบัติอย่างเป็นลำดับขั้นช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ ผลการวิจัยครั้งนี้จึงสอดคล้องกับแนวโน้มการพัฒนาการสอนภาษาที่สองในระดับสากล การวิจัยครั้งนี้จึงมีส่วนช่วยขยายองค์ความรู้ด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาที่สองในระดับอุดมศึกษา

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดบางประการ ได้แก่

1. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยเดียว ซึ่งอาจไม่สามารถสรุปผลไปยังบริบทของนักศึกษาต่างชาติในสถาบันอื่นได้อย่างครอบคลุม

2. ระยะเวลาการทดลองมีระยะเวลาเพียง 4 สัปดาห์ ซึ่งอาจยังไม่เพียงพอในการวัดความคงทนของทักษะการอ่านในระยะยาว

3. การวัดผลมุ่งเน้นทักษะการอ่านคำสะกดตามมาตราตัวสะกดเป็นหลัก จึงอาจยังไม่ครอบคลุมมิติของการอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับเนื้อหาเชิงลึก

ดังนั้น การวิจัยในอนาคตควรขยายขอบเขตกลุ่มตัวอย่าง เพิ่มระยะเวลาการทดลอง และพัฒนาเครื่องมือวัดที่ครอบคลุมทักษะการอ่านในหลายมิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทผู้สอนควรชี้แจงการทำกิจกรรมแต่ละประเด็นอย่างละเอียด เพื่อให้ผู้เรียนสามารถลงมือปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ ผู้สอนควรเอาใจใส่กับผู้เรียนอย่างทั่วถึง ให้คำปรึกษากับผู้เรียนในระหว่างการทำกิจกรรมให้มาก เนื่องจากการให้คำแนะนำและคำปรึกษาที่เหมาะสมจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการปฏิบัติกิจกรรม

2. วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท เป็นวิธีการสอนที่กำหนดขั้นตอนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้อย่างชัดเจน ดังนั้น ผู้ที่จะนำวิธีการนี้ไปใช้ควรศึกษาวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทให้เข้าใจแจ่มแจ้ง และปฏิบัติตามขั้นตอนเหล่านี้อย่างจริงจัง เพื่อให้การสอนเกิดผลที่มีประสิทธิภาพ

3. วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท ขั้นตอนที่ 5 ฝึกปฏิบัติอย่างอิสระ และขั้นตอนที่ 6 สรุปทบทวน ซึ่งเป็นกระบวนการที่เน้นการฝึกอ่านซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้ง โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย การฝึกซ้ำนี้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความจำและความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น ส่งผลให้นักศึกษาสามารถจดจำและนำความรู้ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติควรพิจารณาบรรจุแนวทางการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทในรายวิชาพื้นฐานด้านทักษะการอ่าน เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนในบริบทภาษาที่สอง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองสาขาวิชาภาษาไทยโดยแยกกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน โดยการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทว่ากลุ่มใดมีทักษะการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด

รายการอ้างอิง

ทิสนา แฉมณีนี. (2551). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 8).

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิชชุณี รัตนะ, วิภาวุธ วิภาวิ, & นพเก้า ณ พัทลุง. (2556). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการแก้โจทย์ปัญหา

คณิตศาสตร์โดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทรวมกับการใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 3. *การวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย*, 4, 399–407. สืบค้นจาก

http://www.hu.ac.th/Conference2013/Proceedings2013/pdf/Book3/Poster2/330_399-407.pdf

วัชราน เล่าเรียนดี. (2547). *เทคนิคการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศิริดา เอียดแก้ว. (2548). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอน โดยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทกับวิธีการสอนแบบปกติ* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศิริรัตน์ เกิดแก้ว. (2553). ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกดไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิต (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพชรบุรี.

Liao, Yufu. (2551). ภาษาไทยพื้นฐาน (1). กว่างโจว: สำนักพิมพ์หนังสือโลกกว้างดู่.

